

Mutlu köyün ekolojik öyküsü,

Toros dağlarının meşe ve çam ormanlarıyla kapalı tepeleri arasında yemyeşil bir vadi uzanıyor; vadinin ortasında geçen Mutlu Dere'nin suları, vadinin batı yamacında kurulmuş olan Mutlu Köy'ün topraklarına can vere vere Akdeniz'e doğru akıp gidiyordu. Dere boylarında ılgınlar, zakkumlar, çınarlar gelişirken; vadi yamaçlarını daha az su isteyen çamlar, sandallar, harnuplar kaplardı. Boy boy sarmaşıklar ve yaban asmaları göklere doğru yükselen ağaçlara dostça sarılırlar, onlarla iç içe yaşarlardı. Mevsimi gelince erguvanlar, ladenler, fundalar, kekikler ve meyve ağaçları renk renk çiçekler açar; bal arıları çiçekten çiçeğe konarak köylüler için petek petek bal yaparlardı. Başka bir mevsimde dutlar, erikler, böğürtlenler, üzümler olgunlaşır; bağlar ve bahçeler arasında bazen bir çalı kuşu, bazen de bir şafak bülbülü çevreye çeşitli ezgiler saçardı. Bu kuş sesleri ılık bir kış gününde bile arı vızıltıları, horoz ötmeleri ve koyun melemeleriyle doğaca kaynaşır, insan ruhunu okşayan bulunmaz bir birlik oluşturlardı.

Mutlu Vadi'nin ormanlarında alageyikler, karacalar, tavşanlar çifter çifter dolaşır; yamaçlarında keklikler, yaban güvercinleri alay alay uçar; derelerinde sazanlar, sirazlar, alabalıklar grup grup yüzerdi. Köyün çevresinde zararlı diye bilinen, ama gerçekte kendilerine özgü görevleri ve doğal dengenin sürdürülmesinde birçok faydası olan hayvanlar da vardı. Kümeslere kur yapan tilkiler, ekin tarlalarına saldıran yaban domuzları, otlaklarda başıboş gezen evcil hayvanlara ara sıra saldıran kurtlar, ayılar, sırtlanlar ve ötesi etoburlar bunlardan birkaçıydı. Ve nihayet Mutlu Vadi'de, yüzyıllardır yaşam kavgası veren Mutlu Köy'ün halkı da vardı. Vadi tabanındaki bereketli toprakları ekip biçerler; tarım, hayvancılık ve arıcılıkla geçinirlerdi. Köyde avcılık da yaparlardı; av hayvanlarını mevsiminde, mertçe ve yiğitçe avlardı. Ayrıca bahar aylarında, Mutlu Dere'de bol bulunan siraz balıklarını darp adı verilen tuzaklarla yakarlardı. Darpta sadece büyük balıklar kalır, küçük balıklar ise başka bir mevsimde tekrar geri gelmez üzere yollarına ve yaşamlarına devam ederlerdi.